

Kom med ind i Europas politiske talentfabrik

Kasper Kaasgaard | 18. marts 2015 kl. 7:50 |

(Wiktor Dabkowski/Altinget)

TALENTPLEJE: I det nordlige Belgien ligger Europakollegiet. Her lærer fremtidens politikere og embedsmænd alt om EU-systemet, og hvordan man gebærder sig der. Helle Thorning-Schmidt og andre topfolk har været igennem talentfabrikken i Brügge.

"All right allesammen, klokken er 9:01. Indtag venligst jeres pladser."

Der er hastemøde i EU's Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité om situationen i Nigeria. Forud for det forestående præsidentvalg er to EU-valgobservatører blevet kidnappet af oprørsgruppen Boko Haram. Nu skal medlemslandene blive enige om den fælles europæiske reaktion, og det er vanskelige forhandlinger. Spredt latter i rummet frembragt af en af mødedeltagerne, der tager fejl af et skilt

med et landenavn skrevet på originalsproget, afslører, at det ikke er ægte forhandlinger.

Det er bare noget, de leger.

Hele ugen står på simulerede forhandlinger for de studerende på linjen Internationale Forhold og Diplomati på Europakollegiet i Brügge. Her øver de sig i den hverdag, der meget vel kan vente dem, når de er færdige med deres studier. Herrerne i jakkesæt og slips og de fleste af kvinderne iført blazer. Øvelsen er tilrettelagt, så den minder så meget om virkeligheden som muligt.

FAKTA

Europakollegiet

Europakollegiet i Brügge i Belgien blev grundlagt i 1949. Kollegiet tilbyder en etårig masteruddannelse. Det udbyder 4 linjer:

- Økonomi
- Jura
- Politik og forvaltning
- Internationale forhold og diplomati

Prisen for et års uddannelse er 23.000 euro, hvoraf de 7.000 dækker kost og logi. De fleste studerende får stipendier til at dække udgifterne. I år er der 313 studerende ved Europakollegiet i Brügge, heraf tre danskere.

Over 20 procent af de studerende kommer fra lande uden for EU, og i alt er 51 nationaliteter repræsenteret. I 1992 oprettede kollegiet en afdeling i Natolin, Polen. Her går der i år 127 studerende, hvoraf en er dansker.

Sådan kommer du ind på Europakollegiet

For at komme i betragtning til en plads på Europakollegiet skal du have en relevant bachelorgrad og have færdiggjort minimum fire års universitetsstudier.

Du skal kunne tale både engelsk og fransk. På enkelte linjer kan der gives dispensation for begrænsede evner i et af de to sprog, hvis du forpligter dig til at forbedre dig.

Efter du har indsendt en ansøgning (inklusive motiveret ansøgning på maksimalt 600 ord), bestemmer en national komité i samarbejde med kollegiet, om du kan komme til samtale. Samtalerne foregår på engelsk og fransk, og du får herefter svar på, om du er optaget.

LINKS PÅ ALTINGET

1. [Læs resten af magasinet her](#)
2. [I tjeneste for Danmark A/S](#)
3. [Idealist på deltid - vagthund på fuld tid](#)

CITAT

Hvis jeg om et år leder efter en lejlighed eller et job i Bruxelles, har jeg et netværk. Selvom jeg måske aldrig har snakket med vedkommende, har vi det til fælles, at vi har tilbragt et helt år her sammen.

Ida Marie Fallesen, Studerende, Europakollegiet

Udefra set virker det da også meget virkeligt, når 25-årige Rannvá Clementsen i rollen som komitéformand giver ordet til sine studiekammerater, der som EU-ambassadører skal forsvare deres givne lands position. Men når man sidder i det, føles det ikke helt sådan, fortæller hun. Ikke at det gør noget. ”Det behøver ikke at føles ægte, for at jeg kan gå op i det. Man går ind og kæmper for sin position og giver sig kun, når man kan leve med det,” siger hun.

Netværket slår rod

Rannvá Clementsen kommer egentlig fra Færøerne. I Brügge er hun dansker. Men først og fremmest er hun europæer.

Sammen med over 300 nogenlunde jævnaldrende studerende er hun i gang med en etårig mastergrad ved Europakollegiet. Når de ikke er på skolen, bor de sammen i huse rundt om i middelalderbyen. I hvert hus arbejder en 'husmor', som blandt andet sørger for morgenmad til de studerende. Resten af deres måltider spiser de, undtagen om søndagen, sammen i kollegiets kantine.

Den hverdag giver et stærkt sammenhold blandt de studerende, og tiden på skolen udgør for mange også starten på at få opbygget et professionelt netværk.

Tyske Jörg Monar, der siden 2013 har været rektor for Europakollegiet, kender både stedet og sammenholdet godt.

”Da jeg startede med at undervise her som ung professor, blev jeg ramt af, at eleverne danner en følelse af samhørighed over de ni måneder, som jeg ikke er

stødt ind i på andre institutioner. Og jeg har undervist på mange. Det gavner dem ofte lang tid efter – nogle gange hele deres karriere. De holder kontakten og hjælper tit hinanden,” siger Jörg Monar og fortsætter:

"Jeg har hørt fra diplomater, at hvis de gerne vil kende en anden regerings holdning til en sag, spørger de sig selv, om de ikke kender en fra studenternetværket, der arbejder der. Så ringer eller skriver de først til vedkommende."

Fænomenet, om man vil, kaldes i nogle kredse for *The Brussels Mafia* med henvisning til det tætte sammenhold, som hersker mellem tidligere studerende, der ender i job i EU's magtcentrum.

Rektor Monar bryder sig ikke om udtrykket, som han mener har en negativ klang. Til gengæld anerkender han fuldt ud værdien i, at de studerende holder sammen. Det er også noget, de forsøger at hjælpe på vej, fortæller han.

"Jeg tror, det er muligt i kraft af kombinationen af et ret krævende program, som sætter alle studerende under pres, og det, at de bor og spiser sammen og engagerer sig i arbejdsgrupper og studieture. De tilbringer virkelig disse ni måneder tættere sammen, end det er muligt på et almindeligt universitet. Jeg sammenligner det af og til med en trykkoger. Vi putter dem alle i den samme gryde og øger trykket udefra. Så smelter de sammen," siger Monar.

Ida Maria Fallesen og Kia Marie Jerichau, der er to andre danske studerende på Europakollegiets 66. årgang, er bevidste om, at deres studiekammerater kan være til hjælp, hvis de ønsker at gøre karriere inden for EU.

Ida Maria Fallesen, studerende, Europakollegiet

”Hvis jeg om et år leder efter en lejlighed eller et job i Bruxelles, har jeg automatisk et netværk. Selvom jeg måske aldrig har snakket med vedkommende gennem året, har vi det til fælles, at vi har tilbragt et helt år her sammen. Senere kan vi måske få gavn af hinandens netværk, hvor end vi ender,” siger 25-årige Ida Maria Fallesen.

Det er dog ikke sådan, at de direkte udser sig personer, som kunne være gode at have i omgangskredsen senere i karrieren, fortæller hun.

”Det er en bonus, hvis nogle af mine venner kan hjælpe mig, og jeg kan hjælpe dem. Men jeg vælger ikke de klogeste her og går efter at blive venner med dem.”

”Måske gør nogen, det ved jeg ikke. Det kan være, det er derfor, alle vil være venner med mig,” svarer Kia Marie Jerichau kækt.

Henter undervisere udefra

Kollegiet i Brügge er fordelt på to campusser, som ligger mindre end ti minutters gang ad kringlede, brostensbelagte gader fra hinanden.

På det nyeste af dem, som også er det største, giver professor Gerald Willmann en indføring i forholdet mellem arbejderdrevne og kapitaldrevne økonomier. De ni

studerende, der deltager i forelæsningen, er lige præcis nok til at fylde bunden af den hestesko, som bordenden på klassisk gymnasieманér er arrangeret i.

Som de fleste undervisere på kollegiet er han gæsteprofessor. Til dagligt underviser Willmann på Bielefeld Universitet, og det er første gang, han skal give forelæsninger på Europakollegiet. Iført klassiske Levi's og en rød fleecejakke, som halvt dækker hans læderbrune mavepung, introducerer han de studerende for en model, der kaldes Leontiefs paradoks.

”Det er meget simpelt, hvis man kan lide lineær algebra,” siger han med et drillende, ondsksfuldt smil til forsamlingen. Efterhånden som professor Willmann gennemgår udregningerne, bliver det tydeligt på forventningens glæde, han udstråler over snart at nå til konklusionen, at han om nogen er vild med lineær algebra.

Dagens besøg er nummer to ud af fem, som han i denne omgang aflægger Europakollegiet. Hver af gangene giver han to forelæsninger af tre timers varighed. For hele tiden at kunne rette undervisningsforløbene ind, så de bedst muligt passer til udviklingen, hyres forelæserne kun for et år ad gangen.

Rektor Jörg Monar fortæller, at de i år benytter ikke færre end 186 gæsteundervisere. Ofte har de faste job ved siden af – nogle af ret prominent karakter. For eksempel er den netop afgåede formand for Det Europæiske Råd, Herman Van Rompuy, nu tilknyttet kollegiet.

Derfor kan de studerende sagtens komme ud for, at et sæt forelæsninger ligger fredag aften og lørdag formiddag, så det passer ind i en fyldt kalender for forelæseren.

De studerende får indflydelse

Lange arbejdstider er en del af pakken. Det er alle indstillet på, og de studerende bidrager selv til arbejdsmængden. Ved siden af den almindelige undervisning arrangerer de debatklubber og inviterer talere. De afholder også noget, de kalder nationale uger. Her går studerende fra samme land eller region sammen og laver både faglige og sociale indslag for deres kammerater.

Torsdage i disse uger serverer kantinen en frokost, der passer til temaet, på de studerendes bestilling. Årets første uge af denne slags havde nordisk-baltisk tema. Ugen bød blandt andet på en sprogcafé, hvor man kunne lære sprogene, debat om den nordiske velfærdsmodel og en frokost, hvor den stod på laks med ABBA og MØ som soundtrack.

Særligt når kammeraterne står bag, er de studerende gode til at støtte op om initiativerne. I det hele taget møder man et stort engagement i Brügge.

”Alle tager det alvorligt – alle er nørder. De er dygtige studerende, og der er en grund til, de er her. Der er ikke så mange slackerere. Alle er her, fordi de vil det og er dygtige til det, de gør. Det hæver niveauet,” fortæller Kia Marie Jerichau.

Tilbage i forhandlingslokalet knokler ambassadørerne med at blive enige om en officiel udtalelse til den nigerianske regering. Ved formiddagens møde skal de gennemgå de næsten 50 ændringsforslag, der er kommet til teksten siden i går.

Diskussionerne spænder over, hvorvidt både gidslernes nationalitet og det faktum, at de er EU-borgere, skal fremgå af teksten til overvejelser om at indsætte landtropper. Frokosten nærmer sig, og der mangler stadig 10 punkter.

”Vi er der næsten, folkens,” beroliger Rannvá Clementsen forsamlingen. Da det til sidst viser sig, at der er blevet overset yderligere to ændringsforslag, breder de opgivende suk sig i lokalet. Det får dog ikke nogen af de studerende til at vige fra deres positioner. Så må frokosten vente. Også selvom det bare er noget, de leger.

kasper@altinget.dk

Det behøver ikke at føles ægte, for at jeg kan gå op i det. Man går ind og kæmper for sin position og giver sig kun, når man kan leve med det.

Rannvá Clementsen, Studerende, Europakollegiet

(Wiktor Dabkowski/Altinget)

(Wiktor Dabkowski/Altinget)

(Wiktor Dabkowski/Altinget)

FAKTA

Prominente studerende

Poul Skytte Christoffersen

tidligere dansk topdiplomat

Nick Clegg

minister og partileder for The Liberal Democrats i England

Niels Egelund

tidligere ambassadør i Frankrig

Stephen Kinnock

direktør for World Economic Forum

Manuel Marín

tidligere formand for EU-Kommissionen

Alexander Stubb

statsminister i Finland

Jonathan Faull

generaldirektør i EU-Kommissionen for indre marked og services

Árni Páll Árnason

tidligere økonomiminister i Island

David O'Sullivan

EU's ambassadør i USA

Leif Beck Fallesen

tidligere direktør og chefredaktør for Børsen

Leif Terje Løddesøl

tidligere formand for Statoil

Ursula Plassnik

tidligere udenrigsminister i Østrig

Josef Joffe

redaktør og udgiver af Die Zeit

Helle Thorning-Schmidt (S) Årgang '92/'93

"Jeg blev meget både fagligt og politisk optaget af europapolitik i slutningen af 80'erne og var dybt påvirket af murens fald i 1989. Jeg var engageret i europabevægelsen og var helt begejstret over at kunne gå på en uddannelsesinstitution, hvor jeg kunne beskæftige mig med Europa på fuld tid.

Det var enormt spændende og udfordrende. Alene det at skulle tage alle eksamener på engelsk og fransk var en stor mundfuld. Det faglige niveau var højt. Og jeg måtte skrive en større skriftlig opgave om, fordi jeg ikke arbejdede nok på den. Måske festede jeg for meget. Det var jeg rigtig ærgerlig over dengang. Men i dag kan jeg godt se, at det var godt, at jeg blev bedt om at yde lige lidt mere.

Jeg har altid brugt min viden om EU meget. Jeg fik en helt basal indsigt i, hvordan det europæiske samarbejde fungerer. Meget har ændret sig. Flere lande er kommet til. Vi har fået nye traktater. Men de grundlæggende logikker og processer er de samme.

Europakollegiet kom til at forandre mit liv. Selvfølgelig fagligt, men mest af alt fordi det var der, jeg mødte Stephen og i øvrigt fik venner for livet.

De forskellige nationaliteter på Europakollegiet skulle arrangere nationale fester for de andre studerende. Vi danskere holdt selvfølgelig en fjollet vikingefest med en masse "mjød" og skør udklædning. Østrigerne var der mere stil over. De holdt et wienerbal på et slot, hvor man

forinden skulle gå til dans og lære wienervals. Stephen og jeg kom til at danse sammen, så det hele startede faktisk med en wienervals."

(Agnete Schlichtkrull/Statsministeriet)

Sofie Carsten Nielsen (R) årgang '00/'01

"Jeg var og er 'for better or worse' dybt optaget af EU's historie. Det fascinerede mig meget tidligt i mit studie, så det var oplagt at læse en master på Europakollegiet i Brügge. På det tidspunkt havde jeg en idé om at arbejde i EU's institutioner. Det var i hvert fald meget naturligt at søge ind. Jeg fik en del ud af det fagligt. En af mine mest inspirerende professorer var Alexander Stubb, som nu er statsminister i Finland. Vi havde også chefen for Rådets juridiske tjeneste, som underviste i EU-ret på fransk. Det var heftigt, men helt vildt fascinerende, fordi manden sad med fingrene dybt nede i det hver eneste dag. Jeg har en god forståelse for EU-systemet, synes jeg selv, og nu sidder jeg jo til rådsmøder i mange sammenhænge. Vi havde også en hel del forhandlingsteknik, og det var rigtig sundt at forhandle med andre lande. Det er direkte overførbart til europæiske forhandlinger, men i den grad også til danske forhandlinger. Vi havde både teorien om, hvordan man gebærder sig i forskellige situationer, og vi gjorde det i praksis. Vi legede, at vi forhandlede. Det var sjovt, men når det er så struktureret, som det er i Brügge, er det ekstremt nyttigt. Og det bruger jeg i dag.

Det faglige og netværksmæssige kan man ikke skille ad. Jeg kan ikke sige, det ene er mere end det andet. Det vægter mindst lige meget. Men det siger meget om det sociale og netværksmæssige udbytte. Det var mindst lige så stort som det faglige. Sådan vil jeg sige det.

Jeg gik der det år, hvor Danmark vandt det europæiske Melodi Grand Prix med Jørgen og

Noller. Vi holdt en kæmpe fest, og det var helt klart der, jeg lærte at elske Melodi Grand Prix."
(Kim Vadskær/Uddannelsesministeriet)

Charlotte Fuglsang, Forstander, Reden, årgang '88/'89

"Jeg læste på RUC og var i gang med mit speciale. Jeg kunne se, at udvikling mod Europas indre marked kom til at fylde mere og mere, men der var ikke nogen indsigt og forståelse af det på RUC. Jeg syntes, den dimension manglede i min uddannelse. Derfor kiggede jeg efter mulighederne for at dygtiggøre mig inden for det felt.

Jeg blev mere og mere tilhænger, mens jeg læste i Brügge. Jeg blev mere og mere tiltalt af idéen om både den politiske og institutionelle integrationsproces. Vi havde mange teoretiske diskussioner om, hvilket regime man skulle have. Føderalisme eller et almindeligt overnationalt samarbejde mellem regeringerne. Hvor meget skulle Kommissionens initiativret fylde og alt det her.

Min bevidsthed som europæer blev meget styrket af at læse i Brügge. Det tror jeg sker for mange. Man kan komme derved som anti-europæer, men man flytter sig fuldstændig.

Jeg ved jo, hvordan EU's institutioner fungerer. Der er nogle regler knyttet til de EU-midler, man kan få for forskellige indsatser, og på den måde ved jeg lidt og kan hurtigt sætte mig ind i nogle problemstillinger.

Det var Margaret Thatcher, der indviede det akademiske år. Det var i sig selv ret morsomt, for hun var rigtig anti- EF'er, var det jo dengang. Som hun sagde til rektor: 'At invitere mig til at

tale om Europa, svarer til at invitere Djengis Khan til at tale om fred'. Det var meget morsomt, syntes jeg.

(Pr-foto/Reden)

(Wiktor Dabkowski/Altinget)

<http://www.altinget.dk/artikel/europas-politiske-talentfabrik>